



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 45. Palæologi crudelitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

§. XLV.

Sæcul. XIII.
A.C.1280.*Palæologi crudelitas.*

Contra Imperator schismaticos in desperationem agebat per suspiciones & crudelia facta sua: nam molestissime ferebat, quod evertere fidem diceretur tunc, cum maxime studeret eam reddere purissimam. Itaque in Anatolia versans mense Julio an. 1280, quos Constantinopoli in carcere detinebat, Principes adduci ad se voluit; & interrogatos per dies aliquot vituperiis & injuriis onerans, duos, qui flecti haud poterant, excæcari jussit, nempe Manuelem & Isaacum Radulphi filios: Joannes Cantacuzenus manus dedit, & Andronicus in carcere obierat. Patriarcha Veccus erat tunc apud Imperatorem, quo præfente duo fratres Vecco exprobrabant, quod hoc supplicium subirent ob fidem, quam fuisset ipse professus, & ob quam vincula tulisset ante obtentam dignitatem suam. Imperator obcæcari pariter ac equuleo torqueri jussit plures alios sibi suspectos, quali ad imperium damno liberorum ejus aspirarent: & amor, quo in hos ferebatur, ad multa eum crimina induxit. Speciatim monachos oderat, non tam, quod schismati adhærerent, quam quod numerarent ipsius dies, quibus

*Id. c.24.**Sup.lib.86.
§. 56.**Gregoras
l.5. c.7. n.7.
Pachym.
p. 333.*

Sæcul. XIII
A.C. 1280

bus finitis se a malis suis liberatum
sperarent. Jactabat terribiles in eo
minas, quas sæpe non exequabatur, et
famæ suæ confuleret. Conquerebatur
autem, quod a primordio ætatis pro
mico monachorum habitus eos odium
cogeretur, quippe quos sciret improba
re suam agendi rationem, vitæque suæ
finem indagare. Et vero eorum multi
divinationibus tribuebant fidem. Post
cum suppliciorum metus libertatem
quendi tolleret, contra Imperatorem
ctu spargebantur libelli, per quos ei
coronæ possessio iniqua objiciebatur.
Ipse cum authores eorum comperire non
posset, sanctionem edidit, qua mors
pœnæ addicebatur, quisquis tali cum
bello deprehensus fuisset. Volebat enim
ut ille, qui aliquod tam mali exem
scriptum invenisset, id nec alii moutra
ret, nec ipse legeret, sed protinus igni
daret.

§. XLVI.

Papæ Nicolai III mors.

Rayn. 1280.
n. 23. 24. &c.
ex Ptol. Luc
Bern. Guid.
Jord. MS.

Nicolaus III vitam suam diutissime pro
ducturus ob firmam corporis consti
tutionem, moderationemque sui regim
nis videbatur. Sed apoplexia tactus
missa linguæ usu die octavo Assumptæ
in cœlum Dēminæ Nostræ 22 Aug. 1280
animam